

Lichtvoetig en mysterieus

26/10/12. LC cultuur
Leeuwarder Courant

Galerie de Roos van Tudor, Eewal 47/49 Leeuwarden. Woensdag tot en met vrijdag 13.30 tot 17 uur, zaterdag 11 tot 17 uur, zondag 28 oktober 12 tot 17 uur, tot en met 18 november. Prijzen: €550 tot €2850. www.roos-vantudor.nl

Maartje Strik lijkt haar schildercarrière nauwkeurig op te delen in tijdvakken. Er is een periode geweest met een knipoog naar het magisch realisme, een periode met verkenningen van de relatie tussen de mens en de grond onder zijn voeten, er was recentelijk een pastelperiode, en

nu is het weer tijd voor olieverf op doek. De mens met een gezicht is weer terug, en naar eigen zeggen 'balancerend tussen droom en realiteit'. Dat is altijd al een rode draad in het werk van de kunstenaar geweest. Het zoeken naar evenwicht doet ze wederom op een buitengewoon kleurrijke wijze in de Roos van Tudor, waar zo lijkt het- haar werk jou tot middelpunt maakt. Hier word je omringd door mensfiguren die op een magische manier iets met je willen delen, of iets van je willen weten. In elk geval zijn ze erg aanwezig en de

'Vrouw, meisje' van Maartje Strik

'Herfst', schilderij van Maartje Strik te zien bij De Roos van Tudor.

emoties gaan alle kanten uit. Van lichtvoetig, als 'Vrouw, meisje' naar nieuwsgierig: waar staat die 'Jongeman met bloemen' zich het hoofd over te breken? Het mysterieuze 'Herfst', een klein doek, waar de kleuren van afspatten, gevat in de ingenieus weergegeven bladnerven in het mondloze kindergezigtje. Dat weglaten van gezichtsdelens, meest monden, maakt de beelden dromerig, roept vragen op waar je geen antwoord op zult krijgen, immers het praat wat lastig zonder mond. Maar het heeft ook iets beangstigends

Zo zijn de drie grote vrouwenportretten, 'Vrouw met motten', 'Blond hoofd' en 'Vrouw met tooi' prachtig gelaagd in transparantie, maar ronduit naargeestig van aard. Maar dat wordt allemaal ruimschoots goedgeemaakt door de overdadig aanwezige bloemen en parkieten, die de werken aan elkaar verbinden. Ze zijn meestal pasteus neergezet op ogenschijnlijk flinterdunne ondergronden, waarvan ze zich los lijken te maken. Striks vormtaal is naast uiterst figuratief ('Pauw') veelal organisch van aard, zonder dat het die

vage zweem heeft van sluiertechnieken. In haar aanpak en thema-keuzes lijkt ze stevig te flirten met de antroposofie. Maar dat mag en het blijft door doeken als 'Zwarte bloemen', waarin ze laat zien een uitstekend waarnemer te zijn, allemaal prettig in balans. Maartje Strik en de Roos van Tudor tonen hier een aangename, evenwichtige expositie. Voor de dromer, de kleuren-liefhebber en degenen die enige esoterische introspectie niet schuwen.
HARALD KLINKENBERG